

Je to zvláštní, ale i taková obyčejná věc, jako je trávník, může být předmětem dohadů i sporů. Určitě každý chápe neoddiskutovatelnou funkci trávníků v hezkém a zdravém životním prostředí. Mnohý z nás si myslí, že nejde o žádnou vědu. Omyl! I trávníky jsou předmětem vědeckého zájmu. Existují totiž přírodní travinné porosty, lépe společenstva, která se udržují bez zásahu člověka. Ty v našem městě nejsou. Příkladem jsou jednak stepní trávníky, jednak vysokohorské trávníky nad klečovým pásmem, nejbližší od nás v Krkonoších. A nakonec dočasné trávníky v přírodních lesích, udržované v prehistorii velkými divokými býložravci. No a pak už byl jen krok ke vzniku kulturní trávníků prvních zemědělců asi před 7 000 lety, využívaných a udržovaných pastvou či kosením. Dnes na území našeho katastru jsou extenzivní louky a pastviny na vymření. Již v renesanci vznikly první okrasné trávníky, vesměs kolem panských sídel. V 16. století, za Krajířů z Krajku i v našem zámeckém parku. Možná, že vypadaly podobně jako na obrázku ze současnosti, který se musí líbit každému romantikovi, ekologům především. Někteří naši spoluobčané ale namítají: „Bordel, už to mělo být dávno posekané!“. Proč? Ideálem „moderního“ trávníku je totiž tzv. trávník anglický: krátký, jednolitý, hustý a rosníčkově zelený pažit, který přímo vybízí k poležení. Založit a pečovat o něj je také „věda“. Aby dobře vypadal, potřebuje být založený na kvalitním podkladu, potřebuje pravidelnou seč alespoň jedenkrát za týden, pravidelnou a vydatnou zálivku a přihnojování během vegetace. Děláme to na svých zahradách rádi a bereme jako relaxaci. Pečlivost úsilí o dokonalý vzhled trávníku, může mít až charakter posedlosti. Specifické příklady druhově chudých a na péči náročných nízkých trávníků najdeme např. na profesionálních fotbalových hřištích, jako je to naše na druhém obrázku, nebo na tzv. greenech golfových hřišť. Pak už zbývá umělý trávník ...

Vraťme se do našeho parku. Zde jde o přírodě blízkou louku, která je pestrá, barevná a plná života – od motýlů a brouků po drobné obratlovce. To u anglického trávníku není. Kosit by se měla tradičně i jen dvakrát ročně. Snad si ještě někdo v našem spíše průmyslově-obchodním městě vzpomíná na dvě fáze senoseče luk – sena a otavy. První v květnu až červnu, druhá v

Napsal uživatel Václav Petříček
Sobota, 05 Listopad 2016 13:55

srpnu až září. Odborníci z oborů biologie, sociologie, estetiky i pedagogiky i laičtí milovníci přírody se přimlouvají tuto tradici i na městských veřejných prostranstvích uplatnit. Tradiční termíny kosení nejen udržují plochy blízké přírodě, ale jsou i ekonomicky nenáročné. Samozřejmě na malých plochách veřejné zeleně v silně urbanizovaném prostředí se intenzivní péči nevyhneme. Ano, slyším i varování: a co alergie? Za ní ale květnaté louky nemohou, o tom jsou celé odborné knihy.

Václav Petříček

Poznámka: původně byl příspěvek za Komisi životního prostředí určen do Kosmonoského zpravodaje, panem redaktorem přijat, ale pak asi bylo rozhodnuto jinak.